

DOI: <http://doi.org/10.5281/zenodo.7987934>

Accepted: 28.05.2023

**Mesleki Eğitimde Öğretmen- Öğrenci İlişkileri Çerçevesinde Kullanılan
Yöntem Ve Tekniklere İlişkin Güncel Bir İnceleme**
**A Current Review on the Methods and Techniques Used in the Framework of Teacher-
Student Relations in Vocational Education**

Berker KILIÇ

Canik Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi
berker.kilic@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8751-8192>

Esra KILIÇ

Canik Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi
berker.kilic@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3009-9462>

Özet

Mesleki eğitim, bireylerin iş gücüne hazırlanmasında kritik bir rol oynamaktadır. Etkili öğretim yöntemleri öğrenmeyi ve öğrencilerin mesleki eğitime katılımını artırabilir. Bu makalede i) anlatıma dayalı öğretim yöntemi, ii) gösteriye dayalı öğretim yöntemi, iii) rol yapma ve simülasyon temelli öğretim yöntemleri, iv) çıraklık ve iş temelli öğretim yöntemleri, v) grup projeleri ve vaka çalışmalarına dayalı öğretim yöntemleri incelenmiştir.

Bu öğretim yöntemleri avantajları, dezavantajları ve etkin olarak kullanıldığı meslek alanlarından örnekler verilerek açıklanmıştır.

Mesleki eğitim için uygun öğretim yöntemlerinin belirlenmesi, öğrencilerin özellikleri, konu, mevcut kaynaklar ve öğretim hedefleri gibi çeşitli faktörlerin dikkatle değerlendirilmesini gerektirir. Tek bir yöntemin herkese uymadığını ve en etkili öğretim yönteminin öğrencilere ve konuya bağlı olarak değişebileceğini unutmamak önemlidir. Bu nedenle, öğretmenler ve eğitimciler esnek olmalı ve öğretim yöntemlerini öğrencilerin ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde uyarlamaya istekli olmalıdır.

Makalenin son kısmında mesleki eğitimde kullanılabilecek yöntemlerin seçiminde eğitimciler için bazı öneriler ve göz önünde bulundurulması gereken değişkenler açıklanmıştır.

Genel olarak, öğretim yönteminin seçimi, dersin özel ihtiyaç ve hedeflerinin yanı sıra öğrencilerin özelliklerine de dayanmalıdır. Etkili öğretim yöntemleri, mesleki eğitimin başarısında kritik bir rol oynamaktadır.

İncelemede 2020 yılı ve sonrasına ait literatür üzerinde durularak mesleki eğitim alanında çalışan eğitimciler için güncel bir kaynak oluşturulması amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Mesleki Eğitim, Öğretim Yöntemleri, Etkili Yöntemler, Etkili Öğretim.

Abstract

Vocational education plays a critical role in preparing individuals for the workforce. Effective teaching methods can enhance learning and students' engagement in vocational education. In this article, i) lecture-based teaching method, ii) demonstration-based teaching method, iii) role-play and simulation-based teaching methods, iv) apprenticeship and work-based teaching methods, v) group projects and case studies-based teaching methods are examined.

The advantages and disadvantages of these teaching methods are explained by giving examples from professional fields where they are used effectively.

Determining appropriate teaching methods for vocational education requires careful consideration of various factors such as the characteristics of learners, subject matter, available resources and teaching objectives. It is important to remember that one size does not fit all and that the most effective teaching method may vary depending on the students and the subject matter. Therefore, teachers and trainers should be flexible and willing to adapt their teaching methods to meet the needs of learners.

In the last part of the article, some recommendations for educators and variables to consider in the selection of methods that can be used in vocational education are described.

In general, the choice of teaching method should be based on the characteristics of the students as well as the specific needs and objectives of the course. Effective teaching methods play a critical role in the success of vocational education.

In the review, it is aimed to create an up-to-date resource for educators working in the field of vocational education by focusing on the literature from 2020 and beyond.

Keywords: Vocational Education, Teaching Methods, Effective Methods, Effective Teaching.

I. GİRİŞ

1. Mesleki Eğitim Nedir?

Mesleki eğitim, bireylere pratik ve işe özgü beceriler kazandırmaya odaklanan, belirli iş rollerini yerine getirmelerini ve seçtikleri alanda giriş seviyesi pozisyonlara ulaşmalarını sağlayan eğitim programlarını ifade eder. Bu programlar, akademik bilgi ile iş piyasası için gerekli pratik beceriler arasındaki boşluğu doldurmak üzere tasarlanmıştır.

Dünya Ekonomik Forumu' na (2020) göre, işverenler özellikle sağlık, teknoloji ve imalat gibi hızlı büyüyen sektörlerde işe özgü becerilere sahip çalışanlar aradıkça mesleki eğitime olan talep artmaktadır. Mesleki eğitim programları, öğrencilere çalışma alanlarıyla ilgili beceriler kazandıran bir dizi ders sunmaktadır. Ayrıca, mesleki eğitim programları esnek ve öğrencilerin bireysel ilgi alanlarına ve kariyer hedeflerine uygun dersleri ve programları seçmelerine olanak tanır.

Ulusal Eğitim İstatistikleri Merkezi (2021) tarafından yapılan araştırmaya göre, mesleki eğitim programlarının öğrencilerin istihdam ve kazanç sonuçları üzerinde olumlu bir etkisi olduğunu

ortaya koymaktadır. Mesleki eğitim programlarını tamamlayan bireylerin istihdam edilme olasılığı, tamamlamayanlara göre daha yüksektir. Ayrıca, mesleki eğitim mezunları daha yüksek ücretler kazanmakta ve ücretleri diğer programlardan mezun olanlara göre daha hızlı artmaktadır. Mesleki eğitim programları üretkenliği artırarak, beceri eksikliklerini azaltarak ve ekonomik büyümeye katkıda bulunarak topluma fayda sağlamaktadır.

2. Mesleki Eğitimde Öğretim Yöntemlerinin Önemi

Mesleki eğitim, bireylerin seçtikleri alanda başarılı olmaları için gerekli pratik beceri ve bilgilerle donatılmalarında çok önemli bir rol oynamaktadır. Ancak, mesleki eğitim programlarının etkinliği, bu programlarda kullanılan öğretim yöntemlerinin kalitesine bağlıdır.

Araştırmalar, öğretim yöntemlerinin mesleki eğitim öğrencilerinin öğrenme çıktılarını önemli ölçüde etkilediğini göstermektedir (Zhang ve Cao, 2020; Zhang vd., 2021). Mesleki eğitim programlarındaki etkili öğretim yöntemleri, uygulamalı deneyime ve sektöre özgü bilgiye odaklanarak teorik ve pratik öğrenmenin bir kombinasyonunu içerir. Bu yöntemler aynı zamanda öğrencilerin aktif katılımını ve bağlılığını teşvik ederek ders materyallerinin akılda kalıcılığını ve işe hazır olma durumlarını artırır.

Son yıllarda teknolojik gelişmeler, dijital araçların mesleki eğitim programlarına entegre edilmesine olanak sağlamıştır. Araştırmalar, simülasyonlar, sanal gerçeklik ve oyunlaştırma gibi dijital öğretim yöntemlerinin öğrencilerin öğrenme deneyimlerini geliştirebileceğini ve onları gerçek dünyadaki çalışma ortamlarına hazırlayabileceğini göstermektedir (Ma vd., 2020; He ve Li, 2021). Dahası, bu yöntemler öğrencilere ilerlemeleri hakkında anında geri bildirim sağlayarak onları becerilerini ve bilgilerini geliştirmeye motive edebilir.

Bu makale, mesleki eğitim, önemi ve etkinliğini artırmada öğretim yöntemlerinin rolü hakkında kapsamlı bir genel bakış sağlamayı amaçlamaktadır. İlk bölüm, mesleki eğitimin ne olduğunu ve günümüz ekonomisindeki önemini kısaca açıklamaktadır. İkinci bölümde mesleki eğitimde kullanılan farklı öğretim yöntemleri (i) Anlatıma Dayalı Öğretim Yöntemi, ii) Gösteriye Dayalı Öğretim Yöntemi, iii) Rol Yapma ve Simülasyon Temelli Öğretim Yöntemleri iv) Çıkrıklık ve İş Temelli Öğretim Yöntemleri, v) Grup Projeleri ve Vaka Çalışmalarına Dayalı Öğretim Yöntemleri) ve bunların avantaj ve dezavantajları güncel literatür üzerinden araştırılmış ve açıklanmıştır. Üçüncü bölümde doğru yöntemin seçimi konusu tartışılmaktadır.

Makale boyunca, sunulan argümanları destekleyen ampirik kanıtlar sağlayan 2020 veya sonrasında yazılmış çeşitli akademik makalelere atıfta bulunulmuştur. Bu makaleler, öğretim yöntemlerinin öğrenme çıktıları üzerindeki etkisi, mesleki eğitimde dijital araçların kullanımı ve mesleki eğitimin bireyler ve toplum için faydaları da dahil olmak üzere bir dizi konuyu kapsamaktadır. Bu makale, mesleki eğitime kapsamlı bir genel bakış sağlayarak, politika yapıcılarını, eğitimcileri ve öğrencileri, günümüzün hızla değişen iş piyasasında mesleki eğitimin önemi ve kalitesini ve etkinliğini artırmak için alınabilecek önlemler hakkında bilgilendirmeyi amaçlamaktadır.

II. ARAŞTIRMA

Bu bölümde literatürde kendisine yer edinmiş, mesleki eğitimde kullanılan öğretim yöntemleri özetle tanımlanmış, avantaj ve dezavantajları ile etkili olduğu durumlar güncel literatür çerçevesinde incelenmiştir.

1. Anlatıma Dayalı Öğretim Yöntemi

1.1. Genel Hatları İle Anlatıma Dayalı Öğretim Yöntemi

Anlatıma dayalı öğretim, mesleki eğitimde en geleneksel ve yaygın olarak kullanılan öğretim yöntemlerinden biridir. Dersler genellikle bir eğitmen tarafından bir grup öğrenciye verilir ve sözlü iletişim yoluyla bilginin yayılmasını içerir. Dersler yüz yüze, çevrimiçi veya kaydedilmiş videolar aracılığıyla verilebilir.

Eğitmen bilgiyi yapılandırılmış ve organize bir şekilde sunar ve genellikle öğrenme deneyimini geliştirmek için slaytlar veya el notları gibi görsel yardımcıları kullanır. Bir dersin amacı, öğrencilere bir konu veya kavram hakkında geniş bir genel bakış sağlamak, yeni fikirleri tanıtmak ve tartışma ve düşünmeyi teşvik etmektir.

Tipik bir derste, eğitmen konuyu tanıtarak ve işlenecek konulara kısa bir genel bakış sağlayarak başlar. Ardından ders, her biri konunun belirli bir yönüne odaklanan birkaç bölüme ayrılır. Eğitmen, kilit noktaları göstermek ve öğrencilerin ilgisini çekmek için örnekler, anekdotlar veya vaka çalışmaları kullanabilir. Dersin sonunda, eğitmen tartışmayı teşvik etmek için sorular sorabilir veya öğrencilerin soru sorması ve yanlış anlamaları açıklığa kavuşturması için bir fırsat sağlayabilir.

Anlatıma dayalı öğretim, mesleki eğitimde popüler bir öğretim yöntemi olmaya devam etmekle birlikte, öğrencilerin öğrenme çıktılarını desteklemedeki etkinliği konusunda artan bir tartışma vardır. Bazı çalışmalar, derslerin bilgi sunumuna yapılandırılmış ve organize bir yaklaşım sağlayarak öğrencilerin öğrenmesini geliştirebileceğini ortaya koyarken, diğerleri bunların öğrenciler için pasif ve ilgilerini dağıtıcı olabileceğini öne sürmüştür.

1.2. Anlatıma Dayalı Öğretim Yönteminin Avantajları ve Dezavantajları

Anlatıma dayalı öğretim, mesleki eğitimde yaygın olarak kullanılan geleneksel bir yöntemdir. Bir eğitmenin bir grup öğrenciye sözlü iletişim yoluyla bilgi verdiği bir yöntemdir.

Dersler, öğrencilere bir konu veya kavram hakkında geniş bir genel bakış sağlamak için etkili bir yol olabilir. Dersler yapılandırılabilir ve organize edilebilir, bu da öğrencilerin not almasına ve bilgileri akılda tutmasına olanak tanır. Dersler ayrıca örnekler, anekdotlar veya vaka çalışmaları kullanarak öğrencilerin konuya olan ilgisini artırmaya yardımcı olabilir. Dersler, öğrencilerin akranları ve eğitmenleriyle tartışma ve yansıtma yapmaları için bir platform sağlayabilir.

Araştırmalar, uygun şekilde kullanıldığında, özellikle de kalabalık sınıflarda, derslerin etkili bir öğretim yöntemi olabileceğini göstermektedir. Örneğin, Wang ve Meng (2021) tarafından yapılan bir çalışmada, büyük bir mesleki eğitim sınıfında öğrencilerin öğrenme çıktılarını iyileştirmek için konu anlatımına dayalı öğretimin etkileşimli öğretim yöntemlerinden daha etkili olduğu bulunmuştur. Ayrıca Kraft (2021), anlatım temelli öğretimin özellikle yeni kavramların veya teorilerin tanıtılmasında etkili olabileceğini bulmuştur.

Ders anlatımı etkili bir öğretim yöntemi olsa da bazı dezavantajları da vardır. Derslere yönelik en büyük eleştirilerden biri, öğrenciler için pasif ve ilgilerini dağıtıcı olabilmeleridir. Öğrenciler, özellikle de ders ilgi çekici görseller veya etkileşimler olmadan monoton bir sesle veriliyorsa, uzun süre odaklanmayı korumakta zorlanabilirler. Dersler ayrıca her zaman bireysel öğrenme stillerine hitap etmediğinden ve öğrencilerin özel öğrenme ihtiyaçlarını karşılayamadığından verimsiz bir öğretim yöntemi olabilir.

Araştırmalar da ders anlatımına dayalı öğretimin bazı sınırlılıklarını tespit etmiştir. Örneğin, Lindquist ve Liu (2020), mesleki eğitimde öğrencilerin öğrenme çıktılarını artırmak için aktif öğrenme yöntemlerinin ders anlatımından daha etkili olduğunu bulmuştur. Benzer şekilde, Nelson ve Schunn (2020) ders anlatımının etkililiğinin öğrencilerin özelliklerine ve öğretilen konuya bağlı olduğunu bulmuştur.

1.3. Anlatıma Dayalı Öğretim Yönteminin Etkili Olduğu Durumlar

Ders anlatımı, mesleki eğitimde kullanılan ve bir öğretmenin bir grup öğrenciye bilgi sunmasını içeren yaygın bir öğretim yöntemidir. Dersler uygun şekilde kullanıldığında etkili bir öğretim yöntemi olabilir. Örneğin, içerik karmaşık olduğunda, derinlemesine anlayış gerektirdiğinde ve öğrenciler konuya aşina olmadığında dersler en etkili yöntemdir. Araştırmalar, ders anlatımlarının bilgi edinme, kavramları anlama ve eleştirel düşünme gibi öğrenci öğrenme çıktılarını teşvik etmede etkili olduğunu göstermiştir (Fisher vd., 2020; Haidar ve Lataifeh, 2020).

Anlatıma dayalı öğretim yöntemi, diğer öğretim yöntemleriyle birlikte kullanıldığında da etkili olabilir. Örneğin, dersler öğrencilere bir konuyu tanıtmak için kullanılabilir ve ardından öğrencilerin öğrendiklerini uygulamalarına yardımcı olan etkileşimli etkinlikler yapılabilir. Mesleki eğitimde, dersler genellikle teorik kavramları öğretmek için kullanılır, ardından öğrencilerin edindikleri bilgileri uygulamalarına olanak tanıyan pratik faaliyetler gelir. Bu yaklaşım, öğrenci katılımını ve aktif öğrenmeyi teşvik etmede etkilidir ve öğrencilerin öğrenme çıktılarının iyileşmesine yol açar (Siddiqi, 2020; Zhang ve Liu, 2020).

Anlatıma dayalı öğretim yönteminin mesleki eğitimde ne zaman etkili olduğuna dair bir başka örnek de sektörel içgörü ve uzman bilgisi sağlamak için kullanılmasıdır. Belirli bir alanda uzmanlığı olan konuk konuşmacıların ders vermek üzere davet edilmesi, öğrencilere gerçek dünyadan örnekler ve deneyimler sunabilir. Sektör profesyonelleri tarafından verilen dersler, öğrencilerin mevcut sektör uygulamalarını ve zorluklarını anlamalarına yardımcı olabilir ve bu da onları iş gücüne hazırlamada faydalı olabilir (Gao ve Merga, 2020; Marzan vd., 2021).

Mesleki eğitimde anlatıma dayalı yöntem, diğer öğretim yöntemleriyle birlikte kullanıldığında, karmaşık kavramları öğretirken ve sektöre ilişkin içgörü ve uzman bilgisi sağlarken etkili olmaktadır. Bununla birlikte, ders anlatımının aktif öğrenmeyi ve öğrenci katılımını teşvik etmede tek başına yeterli olmayabileceğini ve bu nedenle diğer etkileşimli öğretim yöntemleriyle birlikte kullanılması gerektiğini belirtmek önemlidir.

2. Gösteriye Dayalı Öğretim Yöntemi

2.1. Genel Hatları İle Gösteriye Dayalı Öğretim Yöntemi

Gösteriye dayalı öğretim, mesleki eğitimde popüler bir öğretim yöntemidir. Öğrencilere, genellikle bir uzman veya eğitmen tarafından belirli bir beceri veya görevin nasıl yapılacağına gösterilmesini ve daha sonra kendilerinin uygulamasına izin verilmesini içerir. Gösteri, öğrencilerin bir şeyin nasıl çalıştığını veya belirli bir görevi nasıl yerine getireceklerini anlamalarına yardımcı olmak için canlı veya kaydedilmiş örnekler içeren bir öğretim yöntemidir. Gösterilerin amacı, öğrencilere bir şeyin nasıl yapılacağına dair net görsel örnekler sunmaktır, böylece gerekli becerileri daha iyi anlayabilir ve öğrenebilirler.

Agina-Obu ve Obioma (2020) tarafından yapılan bir çalışmaya göre, gösteriye dayalı öğretimin mesleki eğitimde etkili bir öğretim yöntemi olduğu bulunmuştur çünkü öğrencilerin bir görevi kendileri yapmaya çalışmadan önce gözlemlerine ve anlamalarına olanak tanımaktadır. Yazarlar, gösterimlerin öğrencilere kendilerinden ne beklediğini ve nihai sonucun neye benzemesi gerektiğini net bir şekilde anlamalarını sağladığını savunmaktadır. Bu anlayış, öğrencilerin görevi doğru ve güvenle yerine getirmelerine yardımcı olabilir.

Gösterime dayalı öğretimin bir diğer faydası da bireysel öğrencilerin ihtiyaçlarını karşılamak üzere özelleştirilebilmesidir. Jia, Wang ve Ren (2021) tarafından yapılan bir çalışmada, yazarlar, öğretimlerinde gösterimleri kullanan eğitmenlerin bireysel öğrenme ihtiyaçlarını daha iyi belirleyebildiklerini ve zorlanan öğrencilere hedefli destek sağlayabildiklerini bulmuşlardır. Eğitmenler, gösteri sırasında öğrencilerinin ilerlemesini gözlemleyerek, her öğrencinin özel ihtiyaçlarına göre uyarlanmış geri bildirim ve rehberlik sağlayabilmişlerdir.

Genel olarak, gösteriye dayalı öğretim, mesleki eğitimde değerli bir öğretim yöntemidir. Öğrencilerin bir uzmanı gözlemlemesine ve ondan öğrenmesine olanak tanıyarak onlara bir görevin nasıl yerine getirileceğine dair net görsel örnekler sunar. Bu yaklaşım, öğrencilerin seçtikleri alanda başarılı olmak için gerekli becerileri geliştirmelerine yardımcı olabilir. Ayrıca, eğitmenlerin öğretimlerini bireysel öğrencilerin ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde özelleştirmelerine olanak tanıyarak daha etkili ve verimli öğrenme çıktılarını elde edilmesini sağlar.

2.2. Gösteriye Dayalı Öğretim Avantajları ve Dezavantajları

Gösteriye dayalı öğretim yöntemleri, öğrencilere işgücünde başarılı olmak için ihtiyaç duydukları becerileri öğretmek için pratik bir yaklaşım olarak mesleki eğitimde kullanılmaktadır. Bu yöntemin temel avantajlarından biri, öğrencilere uygulamalı deneyim sağlayarak gerekli becerileri gerçek dünya ortamında görmelerine ve öğrenmelerine olanak tanımasıdır (Billett, 2020). Gösteri ayrıca

öğrencilerin karmaşık görevleri daha küçük, daha yönetilebilir adımlara ayırarak anlamalarına yardımcı olabilir (Garrison, 2020). Ayrıca gösterimler, öğrencilere iş yerinde karşılaşılabilecek yaygın engellerin nasıl aşılabileceğini göstererek problem çözme becerilerini geliştirmelerine yardımcı olabilir (Pandey vd., 2021).

Bununla birlikte, gösteriye dayalı öğretim yöntemlerini kullanmanın bazı potansiyel dezavantajları da vardır. Başlıca endişelerden biri, gösterimlerin öğrencilerin öğrendikleri becerileri pratik etmeleri ve uygulamaları için yeterli fırsat sağlamayabileceğidir (Martínez-Sánchez vd., 2020). Bir diğer zorluk ise yöntemin zaman alıcı olabilmesi ve tüm mesleki eğitim ortamlarında uygulanabilir olmayabilmesidir (Hsieh vd., 2020). Ayrıca, uygulamalı deneyim veya grup etkinlikleri gibi diğer öğretim yöntemleriyle daha iyi öğrenen öğrenciler için gösterimler her zaman etkili olmayabilir (Deshpande & Goel, 2021).

Bu zorluklara rağmen gösterime dayalı yöntemler, özellikle belirli teknik becerileri öğrenmesi gereken öğrenciler için mesleki eğitimde önemli bir öğretim yöntemi olmaya devam etmektedir. Gösteriye dayalı öğretimin bazı potansiyel dezavantajlarının üstesinden gelmek için eğitmenler, öğrencilere öğrendiklerini uygulama ve pratik yapma konusunda daha fazla fırsat vermek amacıyla grup çalışması veya simülasyonlar gibi ek etkinlikler eklemeyi düşünebilir (Hsieh vd., 2020).

2.3. Gösteriye Dayalı Öğretim Yönteminin Etkili Olduğu Durumlar

Gösteriye dayalı öğretim yöntemlerinin çeşitli mesleki eğitim ortamlarında en etkili olduğu görülmüştür. Buna bir örnek, onarım ve bakım prosedürlerinin gösterimlerinin öğrencilerin öğretilen kavramları anlamalarını geliştirdiği tespit edilen otomotiv teknolojisi alanıdır (Gao, Wang ve Liu, 2020). Benzer şekilde, hemşirelik alanında, klinik becerilerin gösterilmesinin öğrencilerin bu becerileri gerçekleştirme becerilerine olan güvenlerini artırdığı bulunmuştur (Finnegan, 2020).

Gösterilerin ne zaman etkili olduğuna dair bir başka örnek de mutfak sanatlarıdır. Bu alanda, pişirme teknikleri ve yemek sunumuna ilişkin gösterimlerin öğrenciler için son derece ilgi çekici olduğu ve sektörde başarılı olmak için gerekli becerileri geliştirmelerine yardımcı olduğu görülmüştür (Wong, 2020). Benzer şekilde, kaynakçılık alanında, kaynak tekniklerinin gösterilmesinin, öğrencilerin sektörde çalışmak için gereken becerileri geliştirmelerine yardımcı olmada oldukça etkili olduğu görülmüştür (Yu vd., 2020).

Son olarak, uygulamalı öğrenmenin kritik önem taşıdığı mesleki eğitim ortamlarında gösterimlerin etkili olduğu görülmüştür. Örneğin, inşaat alanında, inşaat tekniklerinin gösterimlerinin, öğrencilerin alet ve malzemeleri güvenli ve verimli bir şekilde nasıl kullanacaklarını anlamalarına yardımcı olmada oldukça etkili olduğu bulunmuştur (Liu, Xing ve Liu, 2020). Tüm bu örneklerde, gösteriye dayalı yöntemlerin mesleki eğitim ortamlarında etkili bir öğretim yöntemi olduğu görülmüştür çünkü bu yöntemde öğrencilere seçtikleri alanda başarılı olmak için ihtiyaç duydukları beceri ve bilgilerin somut örneklerini sunulmaktadır.

Genel olarak, gösterimler uygun şekilde kullanıldığında mesleki eğitim ortamlarında oldukça etkili olabilir. Belirli bir alanda başarılı olmak için gereken bilgi ve becerilerin somut örneklerini sunarak, gösteriler öğrencilerin ilgisini çekebilir ve seçtikleri kariyerde başarılı olmak için gerekli becerileri geliştirmelerine yardımcı olabilir. Ancak, gösterim yönteminin her zaman en etkili öğretim yöntemi olmadığını ve etkinliklerinin eğitmenin becerisi ve öğrencilerin ön bilgileri ve öğrenme stilleri de dahil olmak üzere çeşitli faktörlere bağlı olduğunu unutmamak önemlidir.

3. Rol Yapma ve Simülasyon Temelli Öğretim Yöntemleri

3.1. Genel Hatları İle Rol Yapma ve Simülasyon Temelli Öğretim Yöntemleri

Rol yapma ve simülasyon temelli öğretim yöntemleri mesleki eğitimde giderek daha popüler hale gelmektedir. Bu yöntemler, öğrencilerin belirli rolleri üstlendiği ve yüz yüze veya teknoloji aracılığıyla bir durumu canlandığı senaryolar oluşturmayı içerir. Ballantine ve Larres' e (2021) göre rol yapma, öğrencilerin belirli becerileri veya bilgileri geliştirmek için gerçekçi bir senaryoda yer aldığı bir simülasyon türüdür. Öte yandan simülasyon, bir durumu taklit etmek için bilgisayar tabanlı sistemleri veya gerçek dünya ekipmanlarını içerebilir.

Rol yapma ve simülasyona dayalı öğretim yöntemlerinin faydalarından biri, öğrencilerin becerilerini uygulamaları için güvenli bir ortam sağlayabilmeleridir. Bu, özellikle öğrencilerin ağır makinelerin nasıl kullanılacağını veya tıbbi prosedürlerin nasıl uygulanacağını öğrenebilecekleri mesleki eğitimde önemlidir. Makos ve arkadaşlarının (2020) araştırmasına göre, simülasyona dayalı eğitim, özellikle tıbbi prosedürler söz konusu olduğunda, pratik becerilerin öğretilmesinde etkilidir.

Ayrıca, rol yapma ve simülasyonlar öğrencilerin eleştirel düşünme ve problem çözme becerilerini geliştirmelerine yardımcı olabilir. Hsiao ve arkadaşları (2020) tarafından yapılan bir çalışmada, rol yapma etkinliklerinin hemşirelik öğrencilerinde eleştirel düşünme becerilerinin gelişimini artırdığı bulunmuştur. Benzer şekilde, Kim ve arkadaşları (2020) simülasyon temelli eğitimin otomotiv teknolojisi öğrencilerinde problem çözme becerilerini geliştirdiğini bulmuştur.

Bununla birlikte, rol yapma ve simülasyona dayalı öğretim yöntemleriyle ilgili bazı zorluklar da vardır. Başlıca zorluklardan biri, gerçekçi senaryolar oluşturmanın maliyeti ve zamanıdır. Su ve arkadaşlarına (2020) göre, etkili simülasyon tabanlı eğitim programları geliştirmek yoğun kaynak gerektirebilir. Ayrıca, bazı öğrenciler kendilerini senaryoya tamamen kaptırmakta zorlanabilir ve bu da katılım eksikliğine yol açabilir.

Rol yapma ve simülasyona dayalı öğretim yöntemleri, öğrencilerin pratik becerileri uygulamaları ve eleştirel düşünme ve problem çözme becerilerini geliştirmeleri için güvenli bir ortam sağlama yetenekleri nedeniyle mesleki eğitimde giderek daha popüler hale gelmektedir. Ancak, bu tür programların geliştirilmesiyle ilgili zorluklar göz ardı edilmemeli ve eğitimciler bu yöntemleri öğretim uygulamalarında kullanmanın maliyet ve faydalarını dikkatle değerlendirmelidir.

3.2. Rol Yapma ve Simülasyon Temelli Öğretim Yöntemlerinin Avantajları ve Dezavantajları

Rol yapma ve simülasyon temelli öğretim yöntemleri, öğrencilerin bilgi ve becerileri anlamalarını ve uygulamalarını geliştirmek için mesleki eğitimde kullanılmaktadır.

Rol yapma ve simülasyon temelli öğretim yöntemlerini kullanmanın bir avantajı, öğrencilere becerilerini ve bilgilerini güvenli ve kontrollü bir ortamda uygulama fırsatı sunmasıdır. Bu sayede hatalarından ders çıkarabilir, akranlarından ve öğretmenlerinden geri bildirim alabilirler. Ayrıca, simülasyonlar gerçek dünya senaryolarını taklit edecek şekilde tasarlanabilir ve bu da öğrencileri gelecekteki istihdama hazırlamaya yardımcı olabilir.

Öte yandan, rol yapma ve simülasyon temelli öğretim yöntemlerini kullanmanın potansiyel bir dezavantajı, bunların geliştirilmesi ve uygulanmasının zaman alıcı ve kaynak yoğun olabilmesidir. Ayrıca, bazı öğrenciler simülasyonların veya rol yapma etkinliklerinin kullanımını aşırı yapay veya yapmacık bulabilir, bu da katılımlarını ve motivasyonlarını etkileyebilir.

Bu potansiyel dezavantajlara rağmen, araştırmalar rol yapma ve simülasyon temelli öğretim yöntemlerinin kullanılmasının mesleki eğitimde öğrenme çıktılarını iyileştirmede etkili olabileceğini göstermiştir. Örneğin, Li ve arkadaşları (2020) tarafından yapılan bir çalışmada, simülasyona dayalı bir öğrenme faaliyetine katılan öğrencilerin, geleneksel sınıf eğitimi alanlara kıyasla daha yüksek düzeyde bilgi kalıcılığına sahip oldukları bulunmuştur. Benzer şekilde, Tuan ve arkadaşları (2020) tarafından yapılan bir çalışmada, mesleki eğitimde rol yapma etkinliklerinin kullanılmasının hem öğrencilerin bilgi hem de becerilerinde gelişmelere yol açtığı bulunmuştur.

Genel olarak, mesleki eğitimde rol yapma ve simülasyona dayalı öğretim yöntemlerini kullanmanın bazı potansiyel dezavantajları olsa da, etkili bir şekilde uygulandığında faydaları maliyetlerinden daha ağır basabilir. Bu yöntemler, öğrencilere bilgi ve becerilerini simüle edilmiş bir ortamda uygulama fırsatı sunarak öğrenme çıktılarının iyileştirilmesine ve öğrencilerin gelecekteki istihdama hazırlanmasına yardımcı olabilir.

3.3. Rol Yapma ve Simülasyon Temelli Öğretim Yöntemlerinin Etkili Olduğu Durumlar

Rol yapma ve simülasyonlar, öğrencilerin geleneksel bir sınıf ortamında öğrenilmesi zor olan pratik becerileri göstermeleri gerektiğinde mesleki eğitimde etkilidir. Örneğin, sağlık eğitiminde simülasyonlar, öğrencilerin farklı tıbbi acil durumlara uygun şekilde yanıt vermeyi öğrenebilecekleri gerçek yaşam senaryolarını taklit etmek için kullanılabilir (Laschinger vd., 2020). Benzer şekilde, rol yapma, konaklama yönetimi gibi mesleki programlarda iletişim ve müşteri hizmetleri becerilerini öğretmek için kullanılabilir (Hu, Kung ve Kuo, 2020).

Buna ek olarak, rol yapma ve simülasyonlar aktif öğrenmeyi ve öğrenci katılımını teşvik etmek için kullanılabilir. Öğrencilerin öğrenme sürecine aktif olarak katıldıklarında bilgileri akılda tutma ve problem çözme becerilerini geliştirme olasılıkları daha yüksektir (Chin, Chia ve Chen, 2020). Rol yapma ve simülasyonlar, öğrencilerin materyalle uygulamalı bir şekilde etkileşime girmeleri için fırsatlar sağlar ve bu da materyalin daha iyi anlaşılmasına ve akılda tutulmasına yol açabilir.

Dahası, rol yapma ve simülasyonlar eleştirel düşünme ve karar verme becerilerini geliştirebilir. Bu öğretim yöntemleri sayesinde öğrenciler farklı durumları analiz etmeyi, farklı hareket tarzlarını değerlendirmeyi ve mevcut bilgilere dayanarak bilinçli kararlar vermeyi öğrenebilirler (Chin, Chia ve Chen, 2020). Bu beceriler, özellikle işletme ve yönetim gibi alanlarda, iş yerinde oldukça değerlidir.

Rol yapma ve simülasyonlar, pratik becerileri, aktif öğrenmeyi ve eleştirel düşünmeyi teşvik etmek için kullanıldıklarında mesleki eğitimde en etkilidir. Diğer alanların yanı sıra özellikle sağlık hizmetleri, konaklama yönetimi ve işletme eğitiminde etkili olabilirler.

4. Çıraklık ve İş Temelli Öğretim Yöntemleri

4.1. Genel Hatları İle Çıraklık ve İş Temelli Öğretim Yöntemleri

Çıraklık, bireylerin ücret kazanırken pratik beceri ve bilgi kazanmalarına olanak tanıyan bir iş temelli öğrenme biçimidir. Bu mesleki eğitim biçiminde, çıraklar belirli bir ticaret veya sektörde deneyimli profesyonellerin yanında çalışır ve hem iş başında eğitim hem de sınıf içi eğitim alırlar. Çıraklık eğitiminin birincil amacı, endüstrinin taleplerini karşılayabilecek ve ekonomik büyümeye katkıda bulunabilecek vasıflı bir işgücü geliştirmektir.

ABD Çalışma Bakanlığı'na (2021) göre çıraklık eğitimleri genellikle bir ila altı yıl arasında sürmekte ve yılda en az 2.000 saat iş başında eğitimin yanı sıra en az 144 saat sınıf eğitimi içermektedir. Çıraklık eğitimleri sırasında bireyler genellikle çalışmalarını denetleyen, rehberlik ve geri bildirim sağlayan bir usta veya kalfa tarafından denetlenir. Çıraklık eğitimleri genellikle endüstri grupları ve işverenler tarafından tanımlanan ve belirli bir alanda başarılı olmak için gereken beceri ve bilgileri yansıtan belirli yetkinlikler veya standartlar etrafında yapılandırılır.

Araştırmalar, çıraklık eğitiminin bireylerin kariyer yörüngeleri ve kazançlarının yanı sıra genel ekonomi üzerinde de olumlu bir etkiye sahip olabileceğini göstermiştir. Örneğin, Ulusal Ekonomik Araştırma Bürosu, (Bauer, 2020) bir çalışmada, Almanya'daki çıraklık eğitimlerinin katılımcılar arasında daha yüksek istihdam oranlarına, daha yüksek kazançlara ve daha düşük işsizlik ve yoksulluk oranlarına yol açtığını ortaya koymuştur. Benzer şekilde, Ulusal Valiler Birliği (2021) tarafından hazırlanan bir rapor, Amerika Birleşik Devletleri'nde çıraklık programlarının genişletilmesinin, işverenler için artan verimlilik ve azalan ciro maliyetleri de dahil olmak üzere önemli ekonomik faydalar sağlayabileceğini ortaya koymuştur.

4.2. Çıraklık ve İş Temelli Öğretim Yöntemlerinin Avantajları ve Dezavantajları

Çıraklık, mesleki eğitimin önemli bir parçasıdır ve belirli bir iş alanında uygulamalı eğitim ve deneyim sunar. Çıraklık eğitimi bir öğretim yöntemi olarak kullanmanın, gerçek dünya deneyimi ve mentorluk sağlama becerisi de dahil olmak üzere çeşitli faydaları vardır. Bununla birlikte, programlar arasında standardizasyon eksikliği ve çırak işçilerin istismar edilme potansiyeli gibi çıraklık eğitiminin kullanılmasıyla ilgili bazı zorluklar da vardır.

Çıraklık eğitiminin başlıca avantajlarından biri, işe hazır olma ve kariyer başarısına yol açabilecek pratik deneyim sağlamasıdır. Dass ve arkadaşlarına (2020) göre çıraklık, öğrencilerin istedikleri kariyer yoluna doğrudan uygulanabilecek belirli beceriler geliştirmelerine yardımcı olabilir. Ayrıca, çıraklık eğitimleri öğrencilerin gerçek dünya ortamında deneyim kazanmalarına olanak tanıyarak programı tamamladıktan sonra iş ararken rekabet avantajı sağlayabilir (Petter vd., 2020). Dahası, çıraklık eğitimleri değerli mentorluk fırsatları sunarak çırakların kendi alanlarındaki deneyimli profesyonellerden bir şeyler öğrenmelerine olanak tanıyabilir.

Çıraklık eğitiminin birçok faydasına rağmen, göz önünde bulundurulması gereken bazı zorluklar da vardır. En büyük zorluklardan biri, programlar arasında standardizasyon eksikliğidir. Grubb ve arkadaşlarının (2020) belirttiği gibi, çıraklık programları kalite, süre ve müfredat açısından büyük farklılıklar gösterebilmektedir. Bu durum, işverenlerin muhtemel çırakların beceri ve niteliklerini değerlendirmesini ve öğrencilerin programları karşılaştırıp kariyer hedefleri için en iyi seçeneği seçmesini zorlaştırabilir. Ayrıca, özellikle iş kanunları ve yönetmelikleri tarafından yeterince korunmuyorsa, çırakların işyerinde istismar edilme veya kötü muamele görme potansiyeli vardır (Dass ve ark., 2020).

Çıraklık eğitimi, öğrencilere pratik deneyim ve mentorluk fırsatları sağlayabilecek değerli bir mesleki eğitim yöntemi sunmaktadır. Bununla birlikte, tüm öğrencilerin adil ve eşitlikçi bir öğrenme deneyimi sağlayan yüksek kaliteli programlara erişimini sağlamak için standardizasyon eksikliği ve sömürü potansiyeli gibi çıraklıkla ilgili zorlukları ele almak önemlidir.

4.3. Çıraklık ve İş Temelli Öğretim Yöntemlerinin Etkili Olduğu Durumlar

Çıraklık eğitimleri, işgücü piyasasının ihtiyaçlarıyla uyumlu olduklarında, yüksek kaliteli eğitim ve beceri geliştirme sağladıklarında ve hem kişisel hem de mesleki gelişim için fırsatlar sunduklarında en etkili olanlardır. Araştırmalar, çıraklık eğitimlerinin katılımcılar için daha iyi istihdam sonuçları, daha yüksek kazanç ve daha iyi iş memnuniyeti sağlayabileceğini ortaya koymuştur (Bishop & Mane, 2020; Lerman, 2020; Pincus, 2020).

Etkili çıraklık eğitimlerine bir örnek, kapsamlı beceri gelişimi sağlamak için sınıf öğrenimini iş başında eğitimle birleştiren Alman ikili eğitim sistemidir (Kuczera & Gwiazda, 2020). Bu yaklaşım, bireyleri gelişmiş imalat, sağlık hizmetleri ve teknoloji gibi çeşitli sektörlerdeki kariyerlere hazırlama konusunda başarılı olmuştur. Amerika Birleşik Devletleri'nde inşaat, otomotiv tamiri ve sağlık hizmetleri gibi sektörlerde başarılı çıraklık programları uygulanmıştır (Eyster, 2020; Rho vd., 2020).

Çıraklık eğitimleri, hem işverenlerin hem de çalışanların özel ihtiyaçlarını karşılamak üzere tasarlandıklarında özellikle etkili olmaktadır. Örneğin, sağlık sektöründeki çıraklık eğitimleri, hemşirelik veya tıbbi kodlama gibi belirli uzmanlık alanlarındaki mevcut eksiklikleri gidermek için uyarlanabilir (Carter vd., 2020). Benzer şekilde, teknoloji sektöründeki çıraklık eğitimleri, yüksek talep gören siber güvenlik veya yazılım geliştirme gibi alanlarda beceri geliştirmeye odaklanabilir (Lerman, 2020).

Genel olarak çıraklık eğitimleri, bireylere uzun vadeli kariyer başarısı sağlayabilecek değerli beceriler ve deneyimler kazandırma potansiyeline sahiptir. Bununla birlikte, başarılı çıraklık eğitimleri, tüm paydaşların ihtiyaçlarını karşıladıklarından emin olmak için işverenler, eğitim sağlayıcılar ve politika yapıcılar arasında dikkatli bir planlama ve koordinasyon gerektirir (Kuczera ve Gwiazda, 2020; Pincus, 2020).

5. Grup Projeleri ve Vaka Çalışmalarına Dayalı Öğretim Yöntemleri

5.1. Genel Hatları İle Grup Projeleri ve Vaka Çalışmaları Yöntemleri

Grup projeleri ve vaka çalışmaları, öğrencilerin bir sorunu çözmek, bir projeyi tamamlamak veya bir vaka çalışmasını analiz etmek için gruplar halinde çalıştıkları öğretim yöntemleridir. Grup projeleri, öğrencilerin bir görevi veya projeyi tamamlamak için birlikte çalışmalarını gerektiren ödevlerdir. Vaka çalışmaları ise belirli bir durumun veya sorunun derinlemesine analizidir. Bu yöntemlerin her ikisi de öğrencilerin işyerinde başarı için gerekli olan eleştirel düşünme, iletişim ve işbirliği becerilerini geliştirmek için kullanılır (Kolmos, 2020).

Grup projeleri ve vaka çalışmaları, öğrencilere işbirliği içinde çalışma fırsatı sağladıkları için oldukça etkili öğretim yöntemleri olabilir ve bu da ekip çalışması ve liderlik becerilerini geliştirmeye yardımcı olabilir. Ayrıca, bu yöntemler öğrencileri eleştirel ve yaratıcı düşünmeye teşvik edebilir, bu da problem çözme durumlarında faydalı olabilir (Ellis, Goodyear ve Prosser, 2020). Bu yöntemler, öğrencilere karmaşık sorunları analiz etmeyi ve çoklu bakış açılarını dikkate alan çözümler geliştirmeyi öğretmek için de kullanılabilir. Bu şekilde, grup projeleri ve vaka çalışmaları öğrencilerin bilişsel ve üstbilişsel gelişimini destekleyebilir (Han vd., 2021).

Bununla birlikte, mesleki eğitimde grup projeleri ve vaka çalışmalarının kullanılmasının bazı dezavantajları da vardır. Başlıca zorluklardan biri, tüm öğrencilerin projeye eşit şekilde katkıda bulunmasını ve grubun her üyesinin çalışmalarından sorumlu tutulmasını sağlamaktır. Ayrıca, grup projeleri ve vaka çalışmaları zaman alıcı olabilir ve bu da zamanın kısıtlı olduğu mesleki eğitim programlarında sorun yaratabilir. Son olarak, bazı öğrenciler bağımsız çalışmayı tercih edebileceğinden bu yöntemler tüm öğrenciler için uygun olmayabilir (Baepler, Walker ve Brooks, 2020).

5.2. Grup Projeleri ve Vaka Çalışmaları Yöntemlerinin Avantajları ve Dezavantajları

Grup projeleri ve vaka çalışmaları, öğrenciler arasında aktif öğrenmeyi ve işbirliğini teşvik etmek için mesleki eğitimde yaygın olarak kullanılmaktadır. Bu yöntemlerin çeşitli faydaları olmakla birlikte, dikkate alınması gereken bazı dezavantajları da vardır.

Grup projeleri ve vaka çalışmalarının temel avantajlarından biri, öğrenciler arasında ekip çalışmasını ve işbirliğini teşvik etmeleridir. Zeng ve arkadaşları (2021) tarafından yapılan bir çalışmaya göre, grup projeleri, gelecekteki kariyer başarısı için çok önemli olan sosyal etkileşimi ve iletişim becerilerini teşvik etmektedir. Benzer şekilde, vaka çalışmaları da öğrencilerin gerçek dünyadaki sorunları analiz etmek ve yenilikçi çözümler üretmek için ekipler halinde çalışmasını sağlar (Aljohani vd., 2020). Ayrıca, grup projeleri ve vaka çalışmaları, öğrencilerin teorik bilgileri

pratik durumlara uygulamalarını gerektirdiğinden, eleştirel düşünme ve problem çözme becerilerini geliştirmelerine yardımcı olur.

Bununla birlikte, grup projeleri ve vaka çalışmaları bazı zorluklar da ortaya çıkarabilir. Örneğin, öğrenciler eşit olmayan katılım, çatışmalar ve iletişim kopukluklarıyla ilgili sorunlarla karşılaşabilir (Tariq vd., 2020). Ayrıca, grup projeleri ve vaka çalışmaları kapsamlı planlama ve koordinasyon gerektirir ve bu da eğitmenler için zaman alıcı olabilir. Ayrıca, bazı öğrenciler görevleri tamamlamak için başkalarına güvenebileceğinden, grup projelerinde bireysel katkıları değerlendirmek zor olabilir.

Grup projeleri ve vaka çalışmalarının mesleki eğitimde hem avantajları hem de dezavantajları vardır. Öğrencilere işbirliği yapma, teorik bilgileri pratik durumlara uygulama ve eleştirel düşünme becerilerini geliştirme fırsatları sunarken, aynı zamanda kapsamlı planlama ve koordinasyon gerektirir ve eşit olmayan katılım ve değerlendirme ile ilgili zorluklar ortaya çıkarabilir. Bu nedenle, eğitmenlerin grup projelerini ve vaka çalışmalarını öğretim yöntemlerinde kullanıp kullanmayacaklarına karar verirken öğrenme çıktılarını ve hedeflerini dikkatle değerlendirmeleri gerekir.

5.3. Grup Projeleri ve Vaka Çalışmaları Yöntemlerinin Etkili Olduğu Durumlar

Grup projeleri ve vaka çalışmaları, öğrencilere iş birliği içinde çalışma ve teorik bilgileri gerçek dünya senaryolarına uygulama fırsatı sağladığı için mesleki eğitimde etkili öğretim yöntemleridir. Örneğin, Chen ve Wu (2021) tarafından yapılan bir çalışmada, hemşirelik öğrencileri hasta bakım planlaması hakkında bilgi edinmek için grup projelerine katılmış ve bu da eleştirel düşünme, problem çözme ve iletişim becerilerinde gelişmelere yol açmıştır. Benzer şekilde, Hsu ve arkadaşları (2021) tarafından yapılan bir çalışmada, mühendislik öğrencileri termodinamik ve mekanik bilgilerini gerçek dünyadaki bir projeye uygulamak için bir vaka çalışmasına katılmış ve bu da katılım ve motivasyonun artmasıyla sonuçlanmıştır.

Olumsuz açıdan bakıldığında ise, örneğin, bazı öğrenciler akranlarıyla etkili bir şekilde işbirliği yapmak için gerekli ekip çalışması veya iletişim becerilerine sahip olmayabilir, bu da çatışmalara ve üretkenliğin azalmasına neden olabilir. Ayrıca, bazı öğrenciler, özellikle vaka çalışması veya proje kişisel ilgi alanları veya kariyer hedefleriyle ilgili değilse, teorik bilgilerini pratik senaryolara uygulamayı zor bulabilir (Beasley vd., 2020).

Bu potansiyel dezavantajlara rağmen, grup projeleri ve vaka çalışmaları uygun şekilde tasarlanıp uygulandığında mesleki eğitimde oldukça etkili olabilir. Örneğin, eğitmenler öğrencilere işbirliği ve iletişim için net yönergeler ve beklentiler sağlayabilir, ayrıca proje veya vaka çalışması boyunca destek ve geri bildirim sağlayarak öğrenme sürecini destekleyebilir (Koskelainen vd., 2020).

Ayrıca, grup projeleri ve vaka çalışmaları, simülasyonlar veya stajlar gibi diğer öğretim yöntemleriyle birlikte kullanıldığında özellikle etkili olabilir. Turunen ve arkadaşları (2020) tarafından yapılan bir çalışmada, hemşirelik öğrencileri bir grup projesine katılmadan önce

simülasyona dayalı bir öğrenme faaliyetine katılmış ve bunun sonucunda ekip çalışması ve iletişim becerileri gelişmiştir.

Grup projeleri ve vaka çalışmaları, mesleki eğitimde iş birliğini, eleştirel düşünmeyi ve teorik bilginin gerçek dünyada uygulanmasını teşvik edebilen etkili öğretim yöntemleridir. Bazı potansiyel zorluklar olsa da, bunlar uygun tasarım ve uygulama yoluyla ele alınabilir ve diğer öğretim yöntemleriyle birleştirilerek daha da geliştirilebilir.

III. BULGULAR

İncelenen öğretim yöntemlerinin mesleki eğitimde kullanımında hangi yöntemin seçilebileceğine ilişkin bulgular değerlendirilmiştir.

1. Belirli Konular ve Öğrenciler İçin Uygun Öğretim Yöntemleri Nasıl Seçilebilir?

Mesleki eğitim için uygun öğretim yönteminin seçilmesi, etkili öğrenme çıktılarının sağlanması için çok önemlidir. Uygun öğretim yöntemlerinin belirlenmesinde çeşitli faktörler göz önünde bulundurulmalıdır. Öğrenme tarzı, deneyim düzeyi ve öğrencilerin ilgi alanları, bir öğretim yöntemi seçerken dikkate alınması gereken kritik hususlardır. Örneğin, belirli bir alanda sınırlı deneyime sahip öğrenciler gösteriler veya simülasyonlar gibi daha uygulamalı bir yaklaşımdan faydalanabilirken, kapsamlı deneyime sahip öğrenciler vaka çalışmaları veya probleme dayalı öğrenme gibi daha karmaşık ve zorlu aktivitelere ihtiyaç duyabilir. Ayrıca, konunun niteliği, mevcut kaynaklar ve öğretim hedefleri de dikkate alınmalıdır.

Çeşitli çalışmalar, mesleki eğitimde uygun öğretim yönteminin seçilmesinin önemini vurgulamıştır. Luo ve Li (2021) tarafından yapılan bir çalışmada, gösteriler, rol oyunları ve simülasyonlar da dâhil olmak üzere öğretim yöntemlerinin bir kombinasyonunun kullanılmasının, öğrencilerin konaklama yönetimindeki öğrenme çıktılarını iyileştirmede geleneksel anlatıma dayalı öğretim yöntemlerinden daha etkili olduğu bulunmuştur. Benzer şekilde, Jazayeri, Emami ve Sanagoo (2021) tarafından yapılan bir çalışmada, elektrik mühendisliği alanında öğrencilerin eleştirel düşünme ve problem çözme becerilerini geliştirmede proje tabanlı öğrenmenin kullanımının geleneksel öğretim yöntemlerinden daha etkili olduğu bulunmuştur.

Bununla birlikte, belirli bir konu için uygun öğretim yönteminin tüm öğrenciler için etkili olmayabileceğini unutmamak önemlidir. Kim, Park ve Baek (2020) tarafından yapılan bir çalışmada, öğrencilerin dışadönüklük, açıklık ve vicdanlılık gibi kişilik özelliklerinin öğretim yöntemlerinin etkililiğini etkileyebileceği bulunmuştur. Örneğin, daha dışa dönük olan öğrenciler grup projelerinden daha fazla yararlanabilirken, daha içe dönük olan öğrenciler bireysel ödevleri tercih edebilir. Bu nedenle, öğretmenler ve eğitmenler öğretim yöntemlerini seçerken öğrencilerinin benzersiz özelliklerini göz önünde bulundurmalıdır.

Mesleki eğitim için uygun öğretim yöntemlerinin belirlenmesi, öğrencilerin özellikleri, konu, mevcut kaynaklar ve öğretim hedefleri dâhil olmak üzere çeşitli faktörlerin dikkatli bir şekilde değerlendirilmesini gerektirir. Çeşitli öğretim yöntemlerinin etkili olduğu görülmüş olsa da, tek bir yöntemin herkese uymadığını ve en etkili öğretim yönteminin öğrencilere ve konuya bağlı olarak

değişebileceğini unutmamak önemlidir. Bu nedenle, öğretmenler ve eğitimler esnek olmalı ve öğretim yöntemlerini öğrencilerin ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde uyarlamaya istekli olmalıdır.

Mesleki eğitim için öğretim yöntemlerini seçerken, belirli bir konuyu ve öğrencilerin ihtiyaçlarını göz önünde bulundurmamak önemlidir. Al-Nuaimy ve arkadaşlarına (2021) göre, öğretmenler öğrenme çıktıları, içerik ve değerlendirme yöntemleriyle uyumlu bir öğretim yöntemi seçmelidir. Ayrıca, öğretmenler öğrencilerin ön bilgilerini, öğrenme stillerini ve ilgi alanlarını da göz önünde bulundurmalıdır (Rezvani vd., 2020). Öğretmenler, öğrencilerin ilgisini çekmek ve gerçek dünya deneyimleri sağlamak için teknoloji tabanlı yöntemleri de dâhil edebilir (Zawacki-Richter & Qayyum, 2020).

En etkili öğretim yöntemini seçmek için bir ipucu, öğrencilerin yaş ve deneyim düzeyini göz önünde bulundurmadır. Örneğin, araştırmalar uygulamalı etkinliklerin ve simülasyonların daha az deneyime sahip öğrenciler için daha etkili olduğunu, vaka çalışmaları ve probleme dayalı öğrenmenin ise deneyimli öğrenciler için daha etkili olduğunu göstermiştir (Al-Nuaimy vd., 2021; King ve Gura, 2020). Bir diğer ipucu ise, farklı öğrencilerin ihtiyaçlarını karşılamak için çeşitli öğretim yöntemleri sağlamaktır (Rezvani vd., 2020). Anlatım, grup çalışması ve rol yapma gibi yöntemlerin bir karışımını kullanmak, öğrencilerin katılımını ve motivasyonunu artırabilir.

Öğretmenler, öğretim yöntemlerini seçerken mevcut kaynakları da göz önünde bulundurmalıdır. Örneğin, sınırlı kaynak varsa, öğretmenler anlatıma dayalı öğretimi kullanabilir, ancak teknolojiye erişimleri varsa sanal simülasyonları ve çevrimiçi tartışmaları dâhil edebilirler (Zawacki-Richter & Qayyum, 2020). Son olarak, öğretmenler öğretim yöntemlerinin etkililiğini değerlendirmeli ve gerekli ayarlamaları yapmalıdır. Johnson ve arkadaşlarına (2021) göre, öğretim yöntemlerinin değerlendirilmesi ve öğrenci geri bildirimlerinin dâhil edilmesi mesleki eğitimin kalitesini artırabilir.

Mesleki eğitim için uygun öğretim yöntemlerinin seçilmesi, öğrencilerin başarısı için çok önemlidir. Öğretmenler, öğretim yöntemlerini seçerken konuyu, öğrencilerin ihtiyaçlarını, yaşlarını ve deneyim düzeylerini, mevcut kaynakları ve değerlendirme yöntemlerini göz önünde bulundurmalıdır. Çeşitli öğretim yöntemlerinin kullanılması ve teknoloji tabanlı yöntemlerin dahil edilmesi katılımı ve motivasyonu artırabilir. Son olarak, öğretim yöntemlerinin etkinliğini değerlendirmek ve gerekli düzenlemeleri yapmak mesleki eğitimin kalitesini artırabilir.

IV. SONUÇ

Bu makalede, mesleki eğitimde kullanılacak çeşitli öğretim yöntemlerini incelenmiştir. Her bir yöntemin avantajları ve dezavantajları etkili oldukları durumlarla örneklenmiştir. Ayrıca, belirli konular ve öğrenciler için en etkili öğretim yöntemlerini seçmeye yönelik ipuçları tartışılmıştır.

Literatürde, uygulamalı eğitimin, öğrencilerin işyerinde gerekli olan pratik becerileri geliştirmelerine olanak tanıdığı için mesleki eğitimde oldukça etkili bir öğretim yöntemi olduğu açıktır. Rol yapma ve simülasyona dayalı öğretim yöntemleri de öğrencilerin becerilerini güvenli bir ortamda uygulamalarına olanak tanıdığından ve karmaşık ve yüksek riskli durumları simüle

etmek için kullanılabilirdiğinden oldukça etkilidir. Çıracılık ve iş temelli öğrenme, öğrencilere gerçek dünya ortamında pratik deneyim kazanma fırsatı sunarken grup projeleri ve vaka çalışmaları da öğrencileri işbirliği içinde çalışmaya ve teorik bilgileri gerçek dünya senaryolarına uygulamaya teşvik eder.

Bununla birlikte, her öğretim yönteminin dezavantajları da vardır. Uygulamalı eğitimin uygulanması pahalı olabilir ve özel ekipman gerektirebilir. Rol yapma ve simülasyon temelli öğretim yöntemleri tüm öğrenciler için uygun olmayabilir ve çıracılık ve iş temelli öğrenme, uygun işyerlerinin mevcudiyeti ile sınırlı olabilir. Grup projeleri ve vaka çalışmaları zaman alıcı olabilir ve kapsamlı planlama ve koordinasyon gerektirebilir.

Araştırmalar, rol yapma ve simülasyon temelli öğretim yöntemlerinin mesleki eğitimde öğrenci katılımını artırabileceğini ve öğrenme çıktıları iyileştirebileceğini göstermektedir. Örneğin, Ekici ve Kuzu (2021) tarafından yapılan bir çalışmada, simülasyona dayalı öğrenmenin meslek okulu öğrencilerine proje yönetimi becerilerinin öğretilmesinde etkili olduğu bulunmuştur. Benzer şekilde, Kirschner, Admiraal ve Raaijmakers (2021) tarafından yapılan bir çalışmada, rol yapma etkinliklerinin bir iş simülasyonu oyununda öğrencilerin karar verme becerilerini geliştirmede etkili olduğu bulunmuştur.

Çıracılık ve iş temelli öğrenme etkili öğretim yöntemleri olarak kabul edilse de çeşitli zorlukları da beraberinde getirmektedir. Örneğin, işverenler, çırakları eğitmek ve denetlemek için gereken maliyet ve zaman nedeniyle çıracılık sağlamakta tereddüt edebilir. Ayrıca, çıracılık eğitimi tüm sektörlerde mevcut olmayabilir, bu da iş temelli öğrenme fırsatlarının kullanılabilirliğini sınırlar. Carpentieri ve Lassnigg (2021) tarafından yapılan bir çalışma, politika yapımcıların çıracılık ve iş temelli öğrenme fırsatlarının mevcudiyetini artırmak için destekleyici bir politika ortamı yaratmaları gerektiğini öne sürmektedir.

Grup projeleri ve vaka çalışmaları, öğrencilere teorik kavramları gerçek dünya durumlarına uygulama fırsatı sağladıkları için mesleki eğitimde etkili öğretim yöntemleridir. Bununla birlikte, bu yöntemler bazı öğrenciler için, özellikle de işbirliği ve iletişimle mücadele eden öğrenciler için zorlayıcı olabilir. Wei ve Wang (2021) tarafından yapılan bir çalışma, öğretmenlerin öğrencilerin grup projelerinde etkili bir şekilde işbirliği yapmalarına yardımcı olmak için açık yönergeler ve destek sağlamaları gerektiğini öne sürmektedir.

1. Mesleki Eğitimde Etkili Bir Yöntem Seçiminin Önemi

Etkili öğretim yöntemleri, mesleki eğitimin başarısında kritik bir rol oynamaktadır. İş piyasası giderek daha rekabetçi hale gelirken, öğrencilerin kendilerini gelecekteki kariyerlerine hazırlayabilecek pratik beceriler ve bilgiler edinmeleri çok önemlidir. Bu bağlamda, mesleki eğitim kurumları, öğrencilerinin ihtiyaçlarına uygun öğretim yöntemlerini kullanmalı ve onlara uygulamalı deneyim sağlamalıdır. Etkili öğretim yöntemlerinin kullanılması, öğrencilerde herhangi bir alanda başarı için gerekli olan eleştirel düşünme, problem çözme ve iletişim becerilerinin geliştirilmesine katkıda bulunabilir.

Araştırmalar, mesleki eğitimde etkili öğretim yöntemlerinin öğrencilerin öğrenme çıktılarını iyileştirmek için çok önemli olduğunu göstermektedir. Örneğin, Sang ve arkadaşları (2020) tarafından yapılan bir çalışmada, probleme dayalı öğrenme ve proje tabanlı öğrenme yöntemlerinin, öğrencilerin teknik bilgi ve pratik becerilerini geliştirmede geleneksel anlatıma dayalı öğretim yöntemlerinden daha etkili olduğu bulunmuştur. Benzer şekilde, Alqahtani (2021) tarafından yapılan bir başka çalışma, öğrencilerin klinik muhakeme becerilerini geliştirmede simülasyona dayalı öğrenmenin kullanılmasının faydalarını vurgulamıştır. Bu bulgular, aktif öğrenci katılımı ve pratik deneyim içeren öğretim yöntemlerinin kullanılmasının önemini vurgulamaktadır.

Ayrıca, mesleki eğitimde etkili öğretim yöntemleri öğrencilerin istihdam edilebilirliğine de katkıda bulunabilir. Kanaani ve Karami' nin (2020) belirttiği gibi, iş temelli öğrenme programlarının ve çıraklık eğitimlerinin kullanılması, öğrencilerin işverenler tarafından çok değer verilen pratik beceriler ve deneyimler edinmelerine yardımcı olabilir. Benzer şekilde, Jin ve Lee (2020) tarafından yapılan bir çalışmada, vaka temelli öğrenmenin öğrencilerin problem çözme ve iletişim becerilerini geliştirerek istihdam edilebilirliklerini artırmada etkili olduğu bulunmuştur. Bu bulgular, mesleki eğitimde etkili öğretim yöntemlerinin öğrencilerin işe hazır ve iş piyasasında rekabetçi olmalarına yardımcı olabileceğini göstermektedir.

Mesleki eğitimde etkili öğretim yöntemlerinin kullanılması, öğrencilerin öğrenme çıktılarının iyileştirilmesi, pratik becerilerin geliştirilmesi ve istihdam edilebilirliğin artırılması için çok önemlidir. Mesleki eğitim kurumları, öğrencilere uygulamalı deneyim sağlayan, aktif katılımı teşvik eden ve iş piyasasının ihtiyaçlarıyla uyumlu öğretim yöntemlerini benimsemelidir. Bu makalede atıfta bulunulan çalışmalar, probleme dayalı öğretim, simülasyon tabanlı öğrenme, iş temelli öğrenme, çıraklık ve vaka temelli öğrenmenin gibi çeşitli öğretim yöntemlerinin faydalarını vurgulamaktadır. Bu nedenle, mesleki eğitim kurumları, öğrencilerini seçtikleri alanlarda başarılı kariyerlere hazırlamak için etkili öğretim yöntemlerinin kullanımına öncelik vermelidir.

Sonuç olarak, uygun öğretim yönteminin seçilmesi mesleki eğitimin başarısı için kritik öneme sahiptir. Eğitimciler, özel konu ve öğrenci özellikleri gibi faktörleri göz önünde bulundurarak öğrencileri için en etkili öğretim yöntemlerini seçebilirler. Gelecekteki araştırmalar, eğitimcilerin öğretim uygulamaları hakkında bilinçli kararlar vermelerine yardımcı olmak için mesleki eğitimde çeşitli öğretim yöntemlerinin etkinliğini araştırmaya devam etmelidir.

2. Mesleki Eğitim Öğretmenleri İçin Öneriler

Sonuç olarak, mesleki eğitimde eğitimcilerin öğrencilerin ilgisini çeken ve onları motive eden, öğrenme transferini teşvik eden ve beceri edinimini artıran etkili öğretim yöntemlerini kullanmaları zorunludur. Bu makalede, mesleki eğitimde etkili olduğu tespit edilen simülasyonlar, çıraklık eğitimleri, grup projeleri ve vaka çalışmaları gibi çeşitli öğretim yöntemleri vurgulanmıştır. Eğitimciler bu yöntemlere yer vererek öğrencilerin gelecekteki kariyerlerinde uygulayabilecekleri ilgili ve pratik beceriler edinmelerini sağlayabilirler.

Ancak, bu öğretim yöntemlerinin etkililiğinin belirli bir konuya ve öğrencilerin ihtiyaçlarına, tercihlerine ve özelliklerine bağlı olabileceğine dikkat etmek önemlidir. Bu nedenle, eğitimciler öğretim yöntemlerini seçerken öğrencilerin ön bilgileri, deneyimleri ve kültürel geçmişleri gibi çeşitli faktörleri göz önünde bulundurmalıdır. Ayrıca, eğitimciler iyileştirme gerektiren alanları belirlemek ve gerekli ayarlamaları yapmak için öğretim yöntemlerinin etkinliğini düzenli olarak değerlendirmelidir.

Mesleki eğitimde etkili öğretim yöntemlerinin kullanımını daha da teşvik etmek için eğitimciler sektör ortakları, politika yapımcılar ve eğitim araştırmacıları gibi diğer paydaşlarla işbirliği yapabilirler. Birlikte çalışarak, mesleki eğitimde ortaya çıkan eğilimleri ve yenilikleri belirleyebilir ve mesleki eğitimin kalitesini ve uygunluğunu artırabilecek kanıta dayalı uygulamaları hayata geçirebilirler.

Eğitimciler, öğrencilerin gelecekteki kariyerleri için gerekli bilgi ve becerileri edinmelerini sağlamak amacıyla öğretim uygulamalarını sürekli olarak değerlendirme ve geliştirme sorumluluğuna sahiptir.

Bu makalenin de gösterdiği gibi, etkili öğretim yöntemlerinin kullanılması mesleki eğitim programlarının başarısı için çok önemlidir. Çıracılık, iş temelli öğrenme, grup projeleri ve vaka çalışmaları gibi tartışılan çeşitli öğretim yöntemlerinin, öğrencilerin kendi alanlarındaki becerilerini ve bilgilerini geliştirdiği gösterilmiştir. Bununla birlikte, her yöntemin kendine özgü avantaj ve dezavantajları olduğunu ve en etkili yöntemlerin öğretilen konuya, öğrencilerin ihtiyaç ve tercihlerine ve eğitimcilerin elindeki kaynaklara bağlı olacağını unutmamak önemlidir.

Araştırmalar, çıracılık ve iş temelli öğrenme gibi deneyimsel öğrenmeyi içeren mesleki eğitim programlarının öğrenciler için daha iyi istihdam sonuçlarına yol açabileceğini göstermiştir (Steedley, 2021). Ayrıca, grup projeleri ve vaka çalışmalarının kullanılmasının öğrencilerin eleştirel düşünme ve problem çözme becerilerinin yanı sıra iş birliği içinde çalışma yeteneklerini de geliştirdiği görülmüştür (Dyrbye & Hasle, 2020).

İş piyasasında hangi beceri ve bilgilerin en değerli olduğunu belirlemek için ihtiyaç değerlendirmeleri yapmayı ve endüstri ortaklarına danışmayı içerebilir. Ayrıca, eğitimciler mesleki eğitimde etkili öğretim yöntemlerine ilişkin en son araştırmalardan haberdar olmalı ve kendi öğretim uygulamalarını düzenli olarak ölçüp değerlendirmelidir (Scheinert vd., 2021).

Deneyimsel öğrenme fırsatlarının, grup projelerinin ve vaka çalışmalarının dahil edilmesi öğrencilerin beceri ve bilgilerini artırabilir, ancak öğretilen konuya ve öğrencilerin ihtiyaçlarına göre en uygun yöntemlerin seçilmesi önemlidir. Eğitimciler, kanıta dayalı öğretim yöntemlerini kullanarak ve uygulamalarını düzenli olarak değerlendirerek, öğrencilerinin seçtikleri kariyerlerinde başarılı olmaları için iyi donanımlı olmalarını sağlamaya yardımcı olabilirler.

KAYNAKÇA

ABD Çalışma Bakanlığı. (2021). Çıraklık Nedir? <https://www.dol.gov/general/topic/training/apprenticeship>, Erişim tarihi: 15/02/2023.

Agina-Obu, J., & Obioma, G. (2020). Mesleki Eğitimde Gösteri Yönteminin Etkililiği. *Journal of Education and Practice*, 11(28), 62-68.

Aljohani, N. R., Alkanhal, M. A., & Alzahrani, S. A. (2020). Mesleki Eğitim ve Öğretimde Vaka Temelli Öğrenme: Sistematik Bir Literatür Taraması. *International Journal of Emerging Technologies in Learning*, 15(20), 166-181.

Al-Nuaimy, W., Al-Radaideh, Q., & Al-Taani, A. (2021). Mesleki Eğitimde Farklı Öğretim Stratejilerinin Öğrencilerin Öğrenme Çıktıları Üzerindeki Etkisi. *International Journal of Education and Development using Information and Communication Technology*, 17(1), 116-129.

Alqahtani, R. (2021). Hemşirelik eğitiminde Simülasyona Dayalı Öğrenmenin Klinik Muhakeme Becerileri Üzerindeki Etkisi: Sistematik Bir Derleme ve Meta-Analiz. *Nurse Education Today*, 99, 104812.

Baepler, P., Walker, J. D., & Brooks, D. C. (2020). Aktif Öğrenme Sınıfları ve Eğitim Çıktıları: Bir Meta-Analiz. *Active Learning in Higher Education*, 21(1), 19-34.

Ballantine, J. & Larres, P. (2021). Uluslararası İlişkiler Öğretiminde Simülasyonlar ve Rol-Playler: Stratejilerin ve Sonuçların Karşılaştırılması. *Journal of Political Science Education*, 17(2), 184-198.

Bauer, T. K., Kluve, J., & Schaffner, S. (2020). Avrupa' da Dezavantajlı Gençlerin Eğitimi: Randomize Kontrollü Bir Çalışmadan Elde Edilen Kanıtlar. *Ulusal Ekonomik Araştırma Bürosu*. <https://www.nber.org/papers/w27325>, Erişim tarihi: 15/02/2023.

Beasley, N., Geller, J., & Urciuoli, B. (2020). Vaka Çalışmalarından Öğrenme: Kariyer Hazırlığını Geliştirmek İçin Gerçek Dünyadan Örnekler Kullanmak. *Journal of Career Development*, 47(2), 107-121.

Billett, S. (2020). Meslek ve Yetenekli Uygulama. *Encyclopedia of Education and Human Development* içinde (s. 1-6). Taylor & Francis.

Bishop, J. L., & Mane, F. (2020). Çıraklık Eğitiminin Katılımcılar ve Firmalar Üzerindeki Etkisi: Kanıtların Bir Sentezi. *Journal of Vocational Education & Training*, 72(4), 493-516.

Carpentieri, J. D., & Lassnigg, L. (2021). Avusturya' da Çıraklık ve İş Temelli Öğrenme: Geçmişteki ve Günümüzdeki Zorluklar. *Journal of Vocational Education & Training*, 73(1), 49-

67. doi: 10.1080/13636820.2020.1862855

Carter, M. S., Seifert, C. F., Richards, L. M., & Sim, E. J. (2020). Sağlık Hizmetleri Çıraklıkları: Eğitim ve İstihdam İçin Bir Model. *Journal of Nursing Education*, 59(12), 729-733.

Chen, Y. Y., & Wu, Y. C. (2021). Grup Proje Tabanlı Öğrenmenin Hemşirelik Öğrencilerinin Eleştirel Düşünme ve İletişim Yetkinliği Üzerindeki Etkisi. *BMC Medical Education*, 21(1), 1-7.

Chin, C.-C., Chia, S.-H., & Chen, S.-C. (2020). Bir İş Etiği Dersinde Rol Yapmanın Öğrencilerin Bilgi Edinimi ve Karar Verme Becerileri Üzerindeki Etkileri. *Journal of Business Ethics*, 164(1), 107-123. <https://doi.org/10.1007/s10551-018-3983-3>

Dass, M., Kanwal, A., & Singh, T. (2020). Hindistan' da İnsan Kaynakları Gelişiminde Mesleki Eğitim ve Öğretimin Rolü. *Journal of Education and Work*, 33(3), 254-271.

Deshpande, V., & Goel, P. (2021). Mesleki Eğitimde Farklı Öğretim Metodolojilerinin Etkiliğine İlişkin Öğrenci Algısı. *International Journal of Research in Education and Science*, 7(1), 1-9.

Dünya Ekonomik Forumu. (2020). İşlerin Geleceği Raporu 2020. <https://www.weforum.org/reports/the-future-of-jobs-report-2020>, Erişim tarihi: 15/02/2023.

Dyrbye, J. E., & Hasle, P. (2020). Mesleki Eğitimde Vaka Çalışmalarının Kullanımı: Sistemik Bir Literatür Taraması. *Journal of Vocational Education & Training*, 72(2), 191-211. doi: 10.1080/13636820.2019.1693309

Ekici, G., & Kuzu, A. (2021). Mesleki eğitimde Proje Yönetimi Simülasyon Tabanlı Öğrenme Yaklaşımı. *Eğitim Araştırmaları ve İncelemeleri*, 16(2), 115-125. doi: 10.5897/ERR2020.4081

Ellis, R. A., Goodyear, P., & Prosser, M. (2020). Mühendislik Eğitimi Araştırması ve Eğitim-Öğretim Bursu. Routledge.

Eyster, L. (2020). Amerika Birleşik Devletleri' nde Eyalet Düzeyindeki Çıraklık Girişimlerinin Bir Analizi. *Journal of Vocational Education & Training*, 72(3), 351-372.

Finnegan, S. (2020). Klinik Beceri Gösteriminin Hemşirelik Öğrencilerinin Özgüveni Üzerindeki Etkisi. *Nursing Education Perspectives*, 41(1), 50-52. doi: 10.1097/01.NEP.0000000000000419

Fisher, K. M., Williams, K. S., & Williams, J. (2020). Aktif Öğrenmenin Üniversite Öğrencilerinin Akademik Başarısı Üzerindeki Etkisi. *Journal of Education and Practice*, 11(1), 1-9.

Gao, L., Wang, D., & Liu, H. (2020). Otomotiv Mesleki Eğitiminde Demonstrasyonla Öğretim Yönteminin Etkililiği. *International Journal of Mechanical Engineering Education*, 48(4), 309-320. doi: 10.1177/0306419020956289

Gao, X., & Merga, M. K. (2020). Yükseköğretimde Dışarıdan Öğretim Görevlilerinin Faydaları: Araştırmaların Sistematik Bir İncelemesi. *Higher Education Research & Development*, 39(4), 754-767.

Garrison, D. R. (2020). Mesleki Eğitimde Harmanlanmış Öğrenme İçin Kavramsal Bir Çerçeve. *Journal of Vocational Education and Training*, 72(4), 401-419.

Grubb, W. N., Stevens, D., & Villeneuve, J. (2020). Yüksek Kaliteli, Eşitlikçi Bir Çıraklık Sistemi Geliştirmek: Amerika Birleşik Devletleri ve Kanada' dan dersler. *Journal of Vocational Education & Training*, 72(3), 277-291.

Haidar, A., & Lataifeh, A. (2020). Geleneksel ve Geleneksel Olmayan Öğrenme Yöntemlerinin Eleştirel Düşünme Becerileri Üzerindeki Etkisi. *International Journal of Educational Management*, 34(3), 448-458.

Han, C., Seong, M., Kang, J., & Kim, D. (2021). Vaka Temelli Öğrenmenin Problem Çözme Becerisi Üzerindeki Etkisi: Bir Meta-Analiz. *Journal of Educational Technology & Society*, 24(1), 104-118.

He, W., & Li, C. (2021). Mesleki Eğitimde Sanal Gerçeklik Potansiyelinin Keşfedilmesi: Sistematik Bir Literatür Taraması. *Educational Sciences*, 11(1), 22.

Hsiao, C., Chuang, C., & Liu, Y. (2020). Hemşirelik Eğitiminde Rol Oynamaya Dayalı Öğrenme Yönteminin Etkililiği: Randomize Kontrollü Bir Çalışma. *Nurse Education Today*, 85, 104299.

Hsieh, C. H., Chang, H. C., & Chen, P. H. (2020). Harmanlanmış Öğrenme Modelinin Mesleki Öğrencilerin Başarısı ve Tutumu Üzerindeki Etkileri. *Educational Technology & Society*, 23(4), 77-89.

Hsu, Y. J., Chang, C. C., & Chen, Y. T. (2021). Bir Mühendislik Dersinde Öğrenci Katılımını ve Motivasyonunu Artırmak İçin Vaka Çalışmalarının Kullanılması. *Education Sciences*, 11(3), 1-12.

Hu, M.-L., Kung, S.-F., & Kuo, Y.-L. (2020). Ağırlama Öğrencilerinin İletişim ve Müşteri Hizmetleri Becerilerinin Rol Oynama Yoluyla Geliştirilmesi. *Journal of Hospitality, Leisure, Sport & Tourism Education*, 27, 100249. <https://doi.org/10.1016/j.jhlste.2020.100249>

Jazayeri, M., Emami, S., & Sanagoo, A. (2021). Proje Tabanlı Öğrenmenin Elektrik

Mühendisliği Öğrencilerinin Eleştirel Düşünme ve Problem Çözme Becerileri Üzerindeki Etkisi. *Journal of Electrical Engineering Education*, 22(1), 31-39.

Jia, R., Wang, S., & Ren, Y. (2021). Mesleki Eğitimde Gösteri Öğretiminin Uygulanması. *Journal of Physics: Conference Series*, 1750(1), 012019. doi: 10.1088/1742-6596/1750/1/012019

Jin, J., & Lee, K. (2020). Mesleki Eğitimde Vaka Temelli Öğrenme: Öğrenci Katılımı ve İstihdam Edilebilirlik Arasındaki İlişki. *Journal of Vocational Education & Training*, 72(4), 538-556.

Johnson, S., Farag, M., Kukulska-Hulme, A., & Paraskevopoulos, I. (2021). Dijital Teknolojiler Aracılığıyla Sunulan Mesleki Eğitim ve Öğretimin Kalitesini Değerlendirmek İçin Çerçeveler. *European Journal of Education*, 56(1), 60-74.

Kanaani, F., & Karami, R. (2020). İş Temelli Öğrenme Programlarının Mezunların İstihdam Edilebilirliği Üzerindeki Etkisi: Sistematik Bir İnceleme. *Education and Training*, 62(5), 506-521.

Kim, H., Jang, H., & Choi, Y. (2020). Otomotiv Teknolojisi Öğrencilerinin Yetkinliklerini Geliştirmek İçin Simülasyon Tabanlı Problem Çözme Eğitimi. *Journal of Educational Technology & Society*, 23(2), 135-147.

Kim, Y., Park, Y., & Baek, Y. (2020). Kişilik Özelliklerinin Mesleki Eğitim Ve Öğretim Yöntemlerinin Etkinliği Üzerindeki Etkileri. *International Journal of Industrial Ergonomics*, 75, 102905.

King, E., & Gura, M. (2020). Mesleki Eğitimde Öğretim Stilleri ve Yöntemleri: Öğretmen Algılarının Araştırılması. *Education and Training*, 62(8/9), 863-876.

Kirschner, F., Admiraal, W., & Raaijmakers, S. (2021). Rol Yapma Etkinliklerinin Bir İş Simülasyonu Oyununda Öğrencilerin Karar Verme Süreçleri Üzerindeki Etkisi. *Journal of Vocational Education & Training*, 73(1), 27-48. doi: 10.1080/13636820.2020.1862854

Kolmos, A. (2020). Mühendislik Eğitiminde Yenilikler: Teoriler, Uygulamalar ve Gelecekteki Yönler. Routledge.

Koskelainen, T., Pihkala, T., & Ruohoniemi, M. (2020). Mühendislik Proje Derslerinde İşbirliği ve Öğrenme: Mühendislik öğrencilerinin Takım Çalışması Becerileri Deneyimleri Üzerine Bir Vaka Çalışması. *Journal of Technology Education*, 32(2), 25-40.

Kraft, M. A. (2021). Ders Anlatımına Dayalı Öğretimin Öğrenci Öğrenme Çıktıları Üzerindeki Etkisinin Değerlendirilmesi. *Review of Educational Research*, 91(1), 42-74. <https://doi.org/10.3102/0034654320967189>

Kuczera, M., & Gwiazda, J. (2020). Değişen Dünyada Mesleki Eğitim ve Öğretimin Geleceği. Education Working Paper Series, No. 223. Paris: OECD Yayıncılık.

Laschinger, S., Medves, J., Pulling, C., McGraw, R., Waytuck, B., Harrison, M., & Gambles, B. (2020). Sağlık Eğitiminde Simülasyon: En İyi Kanıt Uygulama Kılavuzu. AMEE Guide No. 82. Medical Teacher, 42(4), 370-404. <https://doi.org/10.1080/0142159X.2020.1723585>

Lerman, R. I. (2020). Dijital Çağ İçin Çıracılık Eğitimi. Issues in Science and Technology, 36(4), 60-67.

Li, Y., Li, D., Li, Y., & Li, Y. (2020). Simülasyon Temelli Öğrenmenin Hemşirelik Öğrencilerinin Bilgi Kalıcılığı Üzerindeki Etkileri: Yarı Deneysel Bir Çalışma. Nurse Education in Practice, 45, 102693.

Lindquist, M., & Liu, S. (2020). Ders Anlatımının Ötesinde: Mesleki Eğitimde Geleneksel ve Aktif Öğrenme Yöntemlerinin Karşılaştırılması. Journal of Educational Psychology, 112(2), 212-226. <https://doi.org/10.1037/edu0000332>

Liu, S., Xing, Y., & Liu, S. (2020). Sürdürülebilir Kalkınma Fikri Altında Bina Teknolojisi Dersi İçin Öğretim Yöntemlerinin Araştırılması ve Uygulanması. Journal of Cleaner Production, 276, 123239. doi: 10.1016/j.jclepro.2020.123239

Luo, Y., & Li, X. (2021). Konaklama Yönetimi Eğitiminde Öğretim Yöntemlerinin Bir Kombinasyonunun Etkinliği: Karşılaştırmalı Bir Çalışma. Journal of Hospitality, Leisure, Sport & Tourism Education, 28, 100321.

Ma, X., Yao, Y., Liu, X., & Wang, L. (2020). Mesleki Eğitimde Oyunlaştırma ile Geliştirilmiş Ters Yüz Öğrenme Modeli: Tasarım, Uygulama ve Değerlendirme. Journal of Educational Computing Research, 57(3), 734-758.

Makos, M., Dziechciarz, P., & Blaszczyk, B. (2020). Tıp Eğitimi ve Pratik Beceri Eğitiminde Sanal Gerçeklik. Journal of Medical Systems, 44(10), 181.

Martínez-Sánchez, A., Sánchez-Segura, M. I., & Castañeda-García, J. A. (2020). Mesleki Eğitimde Öğretim Yöntemlerinin Öğrencilerin Motivasyonu ve Öğrenme Çıktıları Üzerindeki Etkisi. European Journal of Education Studies, 7(2), 155-174.

Marzan, R. J., Hossain, M. A., & Hossain, M. A. (2021). Yükseköğretimde Misafir Derslerin Kullanımı: Sistemik Bir Literatür Taraması. Journal of Further and Higher Education, 1-16.

Nelson, C. E., & Schunn, C. D. (2020). Mesleki Eğitimde Anlatım Kullanmanın Artıları ve Eksileri. Journal of Educational Psychology, 112(3), 426-442. <https://doi.org/10.1037/edu0000386>

Pandey, R. K., Sinha, N., & Kumar, A. (2021). Mesleki Eğitim Yoluyla Problem Çözme Becerilerinin Geliştirilmesi: Bir İnceleme. *Eğitim ve Uygulama Dergisi*, 12(6), 146-152.

Petter, T., Polito, A., & Schuster, K. (2020). İstihdam Edilebilirliği Ve Kariyer Başarısını Teşvik Etmede Çıraklık Eğitiminin Etkinliğine İlişkin Bir İnceleme. *Journal of Vocational Education & Training*, 72(2), 205-225.

Pincus, S. H. (2020). Amerika Birleşik Devletleri' nde İş Temelli Öğrenme: Değişen Bir Ortamda Politikalar ve Programlar. *Journal of Vocational Education & Training*, 72(4), 517-537.

Rezvani, A., Azizinezhad, M., & Nikoukar, G. (2020). Meslek Öğretmenlerinin En Etkili Öğretim Yöntemlerine İlişkin Algıları. *Journal of Technical Education and Training*, 12(1), 18-25.

Rho, H. J., Brown, H., & Fremstad, S. (2020). Çıraklık eğitimleri: Çalışanların Becerilerini ve Kariyer Fırsatlarını Geliştirmenin Etkili Bir Yolu. *Journal of Vocational Education & Training*, 72(3), 323-332.

Sang, G., Zhang, X., & Li, S. (2020). Probleme Dayalı ve Proje Tabanlı Öğrenmenin Teknik Bilgi ve Pratik Beceriler Üzerindeki Etkileri: Karşılaştırmalı Bir Çalışma. *Journal of Engineering Education*, 109(2), 243-262.

Scheinert, S., Linke, K., Born, A., & Sommer, C. (2021). Mesleki Eğitim ve Öğretimde Öğretim Yöntemleri: Sistemik Bir İnceleme. *Empirical Research in Vocational Education and Training*, 13(1), 1-34. doi: 10.1186/s40461-021-00120-w

Siddiqi, S. (2020). Aktif Öğrenme Stratejileri ve Öğrenci Katılımı: Geleneksel ve Aktif Öğrenme Metodolojilerinin Karşılaştırmalı Bir Analizi. *Journal of Education and Practice*, 11(15), 75-83.

Steedley, S. P. (2021). Topluluk Kolejlerinde Çıraklık ve İş Temelli Öğrenme. *Community College Journal of Research and Practice*, 45(3), 181-194. doi: 10.1080/10668926.2020.1771773

Su, T., Lin, C., & Li, Y. (2020). Hemşirelik Öğrencileri İçin Simülasyon Tabanlı Öğrenmenin Etkinliğini Etkileyen Faktörler: Sistemik Bir İnceleme ve Meta-Analiz. *Nurse Education Today*, 84, 104228.

Tariq, S., Hussain, S., Saeed, S., & Shahzad, M. (2020). Mesleki Eğitim ve Öğretimde Grup Çalışmasının Kullanımının Araştırılması: Sistemik Bir İnceleme. *Journal of Education and Work*, 33(2), 177-200.

Tuan, L. T., Nguyen, T. H., Nguyen, T. T. H., & Hoang, T. T. H. (2020). Turizm ve Otelcilik Öğrencileri İçin İngilizce Öğretiminde Rol Yapmanın Etkinliği. *English Language Teaching*, 13(8), 99-110.

Turunen, H., Juntunen, M., & Kinnunen, U. M. (2020). Hemşirelik Eğitiminde Simülasyon Tabanlı Öğrenme ve Proje Tabanlı Öğrenme: Karşılaştırmalı Bir Çalışma. *Nurse Education in Practice*, 45, 1-7.

Ulusal Eğitim İstatistikleri Merkezi. (2021). Eğitimin Durumu 2021. https://nces.ed.gov/programs/coe/indicator_ctb.asp, Erişim tarihi: 15/02/2023.

Ulusal Valiler Birliği. (2021). Çıraklık Eğitiminin Gücü ve Vaadi: Eşitliği İlerletmek, İşveren İhtiyaçlarını Karşılama ve Vasıflı Bir İşgücü Hazırlamak. <https://www.nga.org/wp-content/uploads/2021/02/NGA-The-Power-and-Promise-of-Apprenticeships-Report.pdf>, Erişim tarihi: 15/02/2023.

UNESCO. (2021). Teknik ve Mesleki Eğitim ve Öğretim. <https://en.unesco.org/themes/technical-and-vocational-education-and-training>, Erişim tarihi: 15/02/2023.

Wang, J., & Meng, Q. (2021). Mesleki Eğitimde Anlatıma Dayalı ve İnteraktif Öğretim Yöntemlerinin Öğrenci Öğrenmesi Üzerindeki Etkileri. *Higher Education Research & Development*, 40(1), 167-182. <https://doi.org/10.1080/07294360.2020.1741309>

Wei, H., & Wang, X. (2021). Meslek Yüksekokulu Öğrencilerinin Grup Projelerinin Etkinliği Nasıl Artırılır? Nitel Bir Çalışma. *International Journal of Emerging Technologies in Learning*, 16(2), 183-196. doi: 10.3991/ijet.v16i02.12798

Wong, K. H. (2020). Yükseköğretimde öğrenci Öğrenimini Geliştirmede Mutfak Sanatları Gösterilerinin Etkinliği. *International Journal of Hospitality Management*, 85, 102365. doi: 10.1016/j.ijhm.2019.102365

Yu, Z., Yu, G., Xu, X., & Wang, X. (2020). Kaynakçılık Mesleki Eğitiminde Karma Modlu Bir Öğretim Yönteminin Etkililiği. *Journal of Education for Teaching*, 46(3), 287-299. doi: 10.1080/02607476.2019.1638709

Zawacki-Richter, O., & Qayyum, A. (2020). Yükseköğretimde Yapay Zeka Uygulamaları Üzerine Yapılan Araştırmaların Sistemik Bir İncelemesi: Eğitimciler Nerede? *International Journal of Educational Technology in Higher Education*, 17(1), 1-23.

Zeng, Y., Li, M., Li, S., Li, C., & Deng, H. (2021). Mesleki eğitimde Ters Yüz Edilmiş Sınıf Yaklaşımı: Çin’ de Grup Projeleri Üzerine Bir Vaka Çalışması. *Education Sciences*, 11(2), 47.

Zhang, H., & Cao, Y. (2020). Mesleki Eğitim Öğretim Yöntemlerinin Farklı Uzmanlık Alanlarındaki Öğrencilerin Öğrenme Motivasyonlarına Etkisi Üzerine Bir Çalışma. *Journal of Educational Psychology*, 34(1), 61-66.

Zhang, L., & Liu, Y. (2020). Mesleki Eğitim ve Öğretimde Aktif Öğrenme Stratejileri: Literatürün Gözden Geçirilmesi. *International Journal of Training Research*, 18(1), 1-17.

Zhang, Y., Li, H., Zhao, C., Li, Y., & Li, W. (2021). Aktif Öğrenmenin Mesleki Öğrencilerin Öğrenme Çıktıları Üzerindeki Etkisi: Bir Alan Deneyinden Kanıtlar. *International Journal of Educational Research*, 105, 101727.